

*No sé estimar-te sense el feix
d'ombra que em fa gep a l'esquena
—com la deixalla més obscena
a contrallum del cant que neix.*

*No sé estimar-te sense el pes,
pes mort que llasta barca i ombra
—com l'ala estèril del pesombre
a contrallei del somni tes.*

*No sé estimar-te sense mort:
salpa l'amor, foll com un rei
que, enverinat, cerqués remei
en l'alta nit i fora port.*

*A contra-llum, a contra-llei
no sé estimar-te sense mort.*

*Marçal, Maria Mercè. "No sé estimar-te sense el feix". Desglaç (1984-1988). Barcelona:
Ed. 62 i Empúries, 1988.*